

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadené v tomto řízení je totožné s rozhodnutím sporným ve věci T-426/10, *Moreda Riviere Trefilerías v. Komise*

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uplatněným v uvedené věci.

Žalobkyně vytýká Komisi skutkový a právní omyl při uplatnění článku 101 SFEU při přičtení odpovědnosti společnosti TYCSA PSC za údajné porušení uvedeného článku, a to v rozsahu, v jakém Komise přičítá společnosti TYCSA PSC odpovědnost za jednání popsané v rozhodnutí jako jednání údajného člena hospodářského subjektu tvořeného různými právními subjekty (GSW, TQ, MRT a TYCSA PSC) od 30. listopadu 1992 do 19. září 2002.

Žaloba podaná dne 17. září 2010 — *Magnesitas de Rubián a další v. Komise*

(Věc T-430/10)

(2010/C 317/71)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: *Magnesitas de Rubián* (Incio, Španělsko), *Magnesitas Navarras, SA* (Zubiri, Španělsko), *Ellinikoi Lefkolithoi Anonimos Metalleftiki Viomichaniki Naftiliaki kai Emporiki Etaireia* (Athény, Řecko) (zástupci: H. Brokelmann a P. Martínez-Lage Sobredo, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyň

- zrušit bod 3 referenčního dokumentu o nejlepších dostupných technikách v průmyslových odvětvích výroby cementu, vápna a oxidu hořečnatého (Úř. věst. C 166, 25.6.2010), jakož i odkazy na průmyslové odvětví výroby oxidu hořečnatého uvedené v ostatních bodech tohoto dokumentu;
- podpůrně, a pro případ, že Tribunál nezruší bod 3 uvedeného aktu v celém rozsahu, zrušit bod 3.5.5.4 tohoto aktu, včetně zejména emisních hodnot stanovených v tabulce 3.11;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti aktu přijatému Komisí v rámci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění⁽¹⁾, která zavádí systém omezování znečišťování a stanoví mechanismus povolení pro určitá průmyslová zařízení.

Uvedený akt považuje za nejlepší dostupnou techniku (NDT) snížení emisí SO_x ze vzniklých plynů a stanoví emisní hodnoty SO_x, které, vedle toho, že jsou nižší než v kterémkoliv jiném odvětví, jsou podle názoru žalobkyň dosažitelné pouze prostřednictvím technik, které způsobují závažné škody na životním prostředí. Krom toho žalobkyně tvrdí, že uvedené hodnoty byly stanoveny na základě údajů poskytnutých jediným podnikem a bez ohledu na k tomu stanovený postup.

Na podporu své žaloby uplatňují žalobkyně čtyři žalobní důvody.

— Nedostatek pravomoci Evropské komise

V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že Komise neměla pravomoc k tomu, zařadit výrobu oxidu hořečnatého do napadeného aktu.

— Porušení podstatných formálních náležitostí

Podle žalobkyň má napadený akt tři podstatné formální vady:

- Žalobkyním nebylo oznámeno zahájení procesu vypracování napadeného aktu a účastnily se jej až se zpožděním;
- v napadeném aktu nejsou uvedeny „split views“ uvedené žalobkyněmi a
- nebyla dodržena stanovená lhůta pro analýzu konečného návrhu napadeného aktu.

— Porušení článku 1 směrnice 2008/1/ES o integrované prevenci a omezování znečištění v rozsahu, v němž napadený akt porušuje cíl uvedený v článku 1 této směrnice, kterým je ochrana životního prostředí jako celku.

— Porušení obecné zásady rovného zacházení.

Žalobkyně mají za to, že napadený akt porušuje zásadu rovného zacházení tím, že zachází stejně s podniky, které se nacházejí v odlišných situacích.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, s. 8.